

ลักษณะและภูมิหลังกลุ่มตัวอย่าง

การศึกษาและทำความเข้าใจในปรากฏการณ์เรื่อง “เมียน้อย : กระบวนการตัดสินใจและการปรับตัว” เป็นการศึกษาในระดับปัจเจกบุคคล สิ่งแรกที่จำเป็นจะต้องศึกษาคือประวัติชีวิตของกลุ่มตัวอย่าง เพื่อค้นหาเงื่อนไขสำคัญที่มีอิทธิพลและเอื้อต่อการตัดสินใจเข้าสู่ภาวะการเป็น “เมียน้อย” รวมทั้งการให้คำอธิบายต่อการกระทำนั้นๆ อย่างไร เริ่มจากการทำความเข้าใจถึงภูมิหลังของกลุ่มตัวอย่าง โดยศึกษาถึงวิถีชีวิตประจำวัน การดำเนินชีวิตอยู่ในสังคม และการปฏิสัมพันธ์กับบุคคลในสังคม ซึ่งมีจุดประสงค์เพื่อทราบถึงประสบการณ์ที่เกิดขึ้นในลำดับชีวิตที่ผ่านมา รวมทั้งสภาพแวดล้อม เงื่อนไขทางสังคม และวัฒนธรรมที่อยู่เบื้องหลังกระบวนการคิดและการตัดสินใจ ภายใต้กระบวนการปฏิสัมพันธ์ในชีวิตประจำวันระหว่างบุคคลในสังคมที่กำลังดำเนินอยู่ ดังนั้นการวิเคราะห์ถึงความเป็นมาของแต่ละบุคคลเป็นสิ่งที่ช่วยให้เข้าใจอย่างถ่องแท้ ถึงการให้ความหมายและการตีความต่อสิ่งต่างๆบนพื้นฐานแห่งประสบการณ์ชีวิตที่แต่ละบุคคลได้รับมา โดยเริ่มจากการวิเคราะห์อย่างละเอียดเป็นรายกรณี แล้วนำผลการวิเคราะห์มาสรุปหาจุดร่วมอันเป็นลักษณะของกระบวนการตัดสินใจและการปรับตัวทั้งหมด ทำให้มองเห็นภาพที่ชัดเจนทั้งกระบวนการภายใต้กระบวนการปฏิสัมพันธ์ทางสังคม

สำหรับการศึกษาในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการเก็บข้อมูลสัมภาษณ์แบบเจาะลึกเพื่อให้เกิดความชัดเจนต่อการวิเคราะห์ อันจะก่อให้เกิดความเข้าใจถึงเงื่อนไขและประสบการณ์ต่างๆ ในแต่ละขั้นตอน ตลอดจนการดำเนินของขั้นตอนต่างๆ ที่จะพัฒนาไปสู่ขั้นตอนต่อไป ภายใต้กระบวนการที่มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง โดยจะวิเคราะห์ครอบคลุมถึงประเด็นต่างๆ ที่จำเป็นต่อการอธิบายถึงกระบวนการตัดสินใจและการปรับตัว ผ่านข้อมูลพื้นฐานและประสบการณ์ของผู้ให้ข้อมูล การเข้าถึงกลุ่มตัวอย่างผู้วิจัยอาศัยผู้ให้ข้อมูลหลัก (key informant) เป็นผู้แนะนำกลุ่มตัวอย่างแก่ผู้วิจัยได้ทำ ความรู้จักและพูดคุยกัน ในขั้นแรกผู้ให้ข้อมูลหลัก (key informant) อธิบายวัตถุประสงค์แก่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อสร้างความเข้าใจในการศึกษาครั้งนี้ เนื่องจากเรื่องที่ศึกษาเป็นเรื่องที่ค่อนข้างละเอียดอ่อนทางด้านความรู้สึก และ “เมียน้อย” เป็นภาวะที่ต้องปกปิดไม่สามารถเปิดเผยได้ ดังนั้น

การเก็บข้อมูลในส่วนภูมิหลังและประวัติของกลุ่มตัวอย่างเป็นเรื่องค่อนข้างยาก ซึ่งกลุ่มตัวอย่างไม่ค่อยอยากจะพูดและบอก นอกจากมีความสนิทสนมกันและไว้ใจกันเท่านั้น กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษามีจำนวนทั้งสิ้น 7 คน สามารถสรุปข้อมูลพื้นฐานและประสบการณ์ของผู้ให้ข้อมูลได้ดังนี้

ตารางที่ 3 แสดงลักษณะและภูมิหลังกลุ่มตัวอย่าง

ลำดับ	ชื่อ*	อายุ (ปี)	การศึกษา	ระยะเวลา ความสัมพันธ์ (ปี)	อาชีพ	การแต่งงาน
1.	กิง	30	ปวส.	9	ค้าขาย	ไม่เคย
2.	ฝน	38	ป.6	11	ค้าขาย	ไม่เคย
3.	นวล	46	ป.6	10	ค้าขาย	ไม่เคย
4.	รัตน์	41	ป.7	7	ช่างเสริมสวย	เคย
5.	ทิพย์	52	ป.2	12	ร้านอาหาร	เคย
6.	แก้ว	34	ป.6	6	ช่างเสริมสวย	เคย

กิง อายุ 30 ปี เกิดที่อำเภอเมือง จังหวัดกาญจนบุรี อาชีพค้าขาย ครอบครัวของกิงมีสมาชิกอยู่ด้วยกัน 7 คน มีพี่น้อง 3 คน กิงเป็นคนโตและมีน้องชาย 2 คนตลอดช่วงระยะเวลา 8-9 ปีที่ผ่านมาชีวิตกิงตกอยู่ในสภาพเมียน้อย กิงได้ผ่านวิกฤติการณ์ที่สำคัญและเรื่องราวในชีวิตมากมาย โดยเริ่มตั้งแต่อายุประมาณ 16-17 ปี กิงเข้ามาเรียนต่อระดับปวช.-ปวส. ที่กรุงเทพฯ เพราะพ่อต้องการให้กิงออกมาเจอกับโลกข้างนอก ต้องการให้รู้ว่าข้างนอกเขาเป็นกันยังไงจะได้ดูแลตัวเองได้ เมื่อต้องออกไปทำงานเอง พ่อฝากกิงให้พักอาศัยอยู่กับเพื่อนสนิทกัน บ้านที่กิงอาศัยอยู่นั้นมีกัน 4 คนมีลุง ป้า พี่น้ำ และกิง ครอบครัวลุงกับป้าเป็นครอบครัวที่อบอุ่น ลุงรับราชการ ป้าเป็นแม่บ้าน พี่น้ำเรียนมหาวิทยาลัยซึ่งมีอายุรุ่นราวคราวเดียวกันกับกิง ทำให้ทั้งสองสนิทสนมกัน ป้ายังมีลูกอีกคนเป็นผู้ชายชื่อตันทำงานอยู่ต่างจังหวัด กิงไม่เคยเห็นหน้าพี่ตัน ปีแรกที่กิงเข้ามาเรียนผลการเรียน

* นามสมมติของกลุ่มตัวอย่าง

แย่มาก ทุกคนเป็นห่วงว่าก๊ิงจะเรียนไม่ไหว ไปไม่รอด แต่ทุกคนคิดว่าน่าจะใช้เวลาในการปรับตัว เรื่องการเรียนอีกสักกระยะหนึ่ง ระหว่างนั้นลุงก็ช่วยตีวงหนังสือให้ พี่น้ำสอนการจัดตารางเรียน ป้าจะดูแลควบคุมการกลับบ้าน เข้มงวดในเรื่องการคบเพื่อนโดยเฉพาะเพื่อนผู้ชายและการออกไปเที่ยว นอกบ้าน พอเข้าปีที่สองก๊ิงมีโอกาสนเจอพี่ตันบ่อยขึ้น เพราะพี่ตันย้ายมาเรียนและทำงานที่กรุงเทพฯ ความสนิทสนมระหว่างพี่ตันกับก๊ิงไม่มีเลย เนื่องจากเขาไม่ค่อยได้อยู่บ้านที่กรุงเทพฯ และอายุห่างกันค่อนข้างมาก ระยะเวลาๆ พี่ตันรู้ว่าก๊ิงเรียนแย่มากเลยอาสาช่วยตีวงให้ก๊ิงอีกทางหนึ่ง แต่การตีวงหนังสือให้ก๊ิงเป็นเรื่องที่รู้กันระหว่างก๊ิงกับพี่ตันเท่านั้น เริ่มจากการที่พี่ตันนัดก๊ิงเรียนวันเสาร์ตอนเย็น ทุกวันที่ทำงานของพี่ตัน ด้วยความที่ก๊ิงไม่ได้คิดอะไรและต้องการสอบผ่านจึงไปเรียนตามที่พี่ตันนัดไว้ ทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างก๊ิงกับพี่ตันก็เริ่มดีขึ้นเรื่อยๆ พอมาสักกระยะหนึ่งพี่ตันเริ่มจับไม้จับมือก๊ิงจนกระทั่งถึงขั้นเรียกว่าลวนลาม ก๊ิงรับไม่ได้ จึงโทรศัพท์หาพ่อให้พอมารับก๊ิงกลับบ้าน บอกพ่อว่าจะไม่อยู่แล้วไม่เรียนแล้ว พ่อก๊ิงคิดว่ามีปัญหาอะไรก็ทางบ้านลุงแน่ๆ วันรุ่งขึ้นพ่อก๊ิงมาหาที่บ้านลุง สอบถามจากลุงก็ไม่ได้ความอะไร พ่อก๊ิงว่าเกิดอะไรขึ้นก๊ิงได้แต่ร้องไห้ พุดไม่ได้ด้วยความอายและกลัว ก๊ิงพยายามที่จะพุดหลายครั้งแต่พุดไม่ได้เนื่องจากลุงกับป้านั่งอยู่ด้วย ที่สำคัญพี่ตันก็นั่งอยู่ด้วย พ่อเห็นวก๊ิงคงคิดถึงบ้านเลยบอกวาอาทิตย์หน้าจะมารับกลับ จากนั้นพ่อก็กลับบ้านที่ต่างจังหวัด วันต่อมาพี่ตันก็เข้ามาพุดปลอบว่าไม่ต้องกลัวอย่าเอาเรื่องที่เกิดขึ้นไปบอกใคร อยู่ที่บ้านลุงกับป้าต่อเถอะโดยพี่ตันให้สัญญากับก๊ิง อีกไม่นานพี่ตันก็เข้ามาทำเหมือนเดิมกับก๊ิง โดยที่ก๊ิงพยายามบอกกับเมียพี่ตัน แต่ก็ถูกขัดขวางจากพี่ตันทุกครั้ง ช่วงนั้นเมียพี่ตันก็ท้องก๊ิงก็สงสารเมียพี่ตันจึงไม่กล้าเล่าให้ใครฟัง นอกจากเพื่อนๆ ที่โรงเรียน เพื่อนก็ให้คำปรึกษาและหาวิธีทางแก้ให้ก๊ิงย้ายไปอยู่กับเขา แต่ก๊ิงกลัวจะมีปัญหาระหว่างพ่อกับลุง คิดว่าพ่อกับลุงเป็นเพื่อนสนิทกันมากไม่อยากจะเข้ามิดใจกัน ก๊ิงจึงไม่กล้าและก๊ิงกลัวที่จะบอกใครๆ ว่ามีอะไรเกิดขึ้น จนกระทั่งพี่ตันชวนก๊ิงไปเที่ยวทะเลด้วยกันก๊ิงก็ตกเป็นเมียพี่ตัน ทางลุงกับป้ารู้เรื่องของก๊ิงแจ้งข่าวให้กับพ่อของก๊ิง พ่อพาตัวก๊ิงกลับไปอยู่บ้านที่ต่างหวัด ผู้ใหญ่ทั้งสองพยายามกีดกันพี่ตันและก๊ิงไม่ให้พบ จากนั้นก็กลับบ้านที่กาญจนบุรีกับพ่อแม่สักกระยะหนึ่ง แล้วก็แยกออกมาอยู่เองโดยมีพี่ตันส่งเสียเลี้ยงดูก๊ิงและเปิดร้านขายของให้

ฝน อายุ 38 ปี เป็นคนจังหวัดกาญจนบุรีโดยกำเนิด อาชีพขายถังกะละมังพลาสติกและของเบ็ดเตล็ดข้างธนาคาร มีพี่น้องทั้งหมด 11 คน ฝนเป็นคนี่ 8 ในตอนเด็กๆ ฝนไม่เคยได้รับความรักและความอบอุ่นจากคนในครอบครัวเลย โดยเฉพาะพ่อของฝนเอง เพราะพ่อเป็นคนดุมากเข้มงวดทุกเรื่อง จึงไม่มีใครกล้าเข้าใกล้ ตั้งแต่ฝนเกิดมาจนจำความได้ ไม่มีวันไหนที่พ่อกับแม่ไม่ทะเลาะกันเป็นอย่างนี้ประจำ ชีวิตของฝนไม่เคยได้รับความรักและความอบอุ่นเลย วันๆ ที่บ้านจะมีเรื่องให้ทะเลาะกันระหว่างพ่อกับแม่มักเป็นเรื่องพ่อบีเมียบ่อยบ้าง เรื่องปากท้องที่พ่อไม่ดูแลครอบครัวบ้าง เพราะพ่อชอบเอาเงินไปให้บ้านเล็กประจำ พ่อมักจะช่วยเหลือจนเจืออีกบ้านเล็กมากกว่า สภาพชีวิตที่ต้องอยู่อย่างลำบากทั้งเรื่องความเป็นอยู่และสภาพครอบครัวที่แตกแยก ทำให้ฝนไม่เคยมีความสุขเลยต้องดิ้นรนมาตั้งแต่เด็กๆ พ่อโตประมาณ ป.6 พ่อก็เรียกให้ฝนกลับมาทำงานช่วยที่บ้าน ไม่ให้เรียนต่อ เพราะงานที่บ้านไม่มีใครช่วยทำพ่อทำไม่ไหว ทำให้ฝนไม่ได้เรียนต่อ รู้สึกโกรธแค้นแม่เล็ก (เมียน้อยของพ่อ) เป็นเหตุที่ทำให้ตัวเองลำบาก ฝนมีความรู้สึกจงเกลียดจงชังแม่เล็กตลอด โดยฝนจะเป็นตัวตั้งตัวตีไปด่าไปว่าแม่เล็กและอาละวาดถึงบ้าน พี่ๆ น้องๆ คนอื่นๆ ไม่กล้าต่างกลัวพ่อทุกคน มีแต่ฝนเท่านั้นที่ทำได้วันนี้ยังคิดถึงสิ่งที่ทำไว้กับแม่เล็กเป็นเหมือนคำสาปแช่งที่ทำให้ตัวเองเป็นเมียน้อยเหมือนแม่เล็ก เชื่อว่าเป็นเรื่องของเวรกรรม ฝนเป็นเมียน้อยของเฮียเส็ง (สามี) เมื่ออายุประมาณยี่สิบกว่าๆ ฝนเปิดขายร้านอาหารยูริมน้ำหน้าเมือง ร้านของฝนเป็นที่รู้จักในจังหวัดกาญจนบุรี ใดๆ ต่างรู้จักดี และเฮียเส็งก็เช่นกันเป็นลูกค้าประจำที่ร้านนี้มักจะนัดเพื่อนๆ หรือกลุ่มสโมสรรต่างๆ มาเลี้ยงสังสรรค์ที่ร้านของฝน เฮียเส็งเป็นนักธุรกิจค้าทรายและปูนซีเมนต์เป็นที่รู้จักดีในจังหวัด ฝนก็มีโอกาสได้เจอและรู้จักกับเฮียเส็งที่ร้านของตน ซึ่งฝนเป็นแม่ครัวปรุงของยำอยู่หน้าร้าน ในตอนแรกเฮียเส็งเข้ามาทำความรู้จักกับฝนเพราะกลุ่มเพื่อนๆ ของเฮียเส็งพนันกันว่า "ถ้าจับได้ให้แบ็คส์สามล้าน" เฮียเส็งเริ่มจากการเข้าไปคุย ซึ่งขณะนั้นฝนเองก็มีแฟนอยู่แล้วและมีโครงการจะแต่งงานกัน จึงไม่ชอบหน้าเฮียเส็ง แต่ทางฝ่ายบ้านของฝนไม่ชอบแฟนของฝน เพราะอายุอ่อนกว่าฝนมากซึ่งคนจีนเขาถือว่าผู้ชายอ่อนกว่าไม่ดี ดังนั้นทางบ้านพยายามกีดกันไม่ให้ฝนคบกับแฟน ประกอบกับระยะทางที่ห่างกัน คือ ฝนไม่ได้อยู่จังหวัดเดียวกันกับแฟน ทำให้ความสัมพันธ์เริ่มห่างจนเลิกกันไป ขณะนั้นฝนอายุยี่สิบกว่าๆ จะสามสิบและช่วงนั้นเป็นช่วงจังหวะที่เฮียเส็งเข้ามาจับอย่างจริงจัง แรกๆ ฝนไม่ชอบและไม่สนใจเฮียเส็งเลยเพราะเฮียเส็งแก่กว่าฝนมาก แต่ก็คบไว้เป็นเพื่อนพูดคุย ประจวบเหมาะๆ กับช่วงที่มีปัญหาชีวิตของฝน เฮียเส็งคอยเป็นที่ปรึกษาและให้กำลังใจฝนตลอด ฝนรู้สึกอบอุ่นอย่างที่ไม่มีใคร

ได้รับมาก่อน ความสัมพันธ์ของทั้งสองก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว ฝนก็รู้ว่าเฮียเส็งแต่งงานมีครอบครัวแล้ว และทางบ้านไม่เห็นด้วยที่ฝนจะคบหากับเฮียเส็ง แต่ด้วยความเสนอมต้นเสนอมปลายของเฮียเส็งและความเป็นผู้ใหญ่กว่ามากๆ ทำให้จนฝนเป็นแฟนกับเฮียเส็ง เมื่อทางบ้านรู้ว่าทั้งสองคบหากันจึงพยายามไม่ให้ติดต่อกับเฮียเส็ง ฝนพยายามเลิกติดต่อกับเฮียเส็งเพราะเชื่อในคำพูดของแม่ “ผู้ชายมันไม่เอาเราจริงหรอก ยิ่งพวกมีเมียแล้ว ไม่มีทางที่จะมาขอเราได้” ฝนต้องการเลิกติดต่อก็ทำให้เฮียเส็งมาสู่ขอทำพิธีแต่งงาน หากเฮียเส็งทำได้ฝนก็จะแต่งงานด้วย เพราะคิดว่าอย่างไรเขาก็มาขอแน่นอน ปัจจุบันนี้ฝนแต่งงานเป็นเมียน้อยของเฮียเส็งและมีลูกอยู่ด้วยกันหนึ่งคน เลิกทำร้านอาหารมาขายถึงพลาสติกและของเบ็ดเตล็ดอยู่ข้างธนาคาร

นวล อายุ 46 ปี อาชีพขายของที่ระลึก นวลเป็นลูกคนเดียวของครอบครัว ครอบครัวเป็นคนจีนและเคร่งในประเพณีจีนโดยเฉพาะพ่อ พ่อของนวลเป็นคนหัวโบราณ ขี้บ่น และชอบดูตำหนินวลเป็นประจำ หลังจากเรียนจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 นวลไม่ได้เรียนต่อ ทำให้นวลไม่ค่อยได้ออกนอกบ้านเหมือนตอนเรียน ดังนั้นนวลถูกเก็บตัวให้อยู่แต่ในบ้านทำงานให้กับทางบ้าน เพราะพ่อเชื่อว่า “มีลูกสาวเหมือนมีตัวมอญหน้าบ้าน” กลัวว่านวลจะไปทำไม่ดีให้เสื่อมเสียมาถึงเขา แต่นวลก็มีโอกาสบ้างที่ได้ออกมาเที่ยวกับเพื่อนๆ แต่นานๆ จะได้ไป การออกไปเที่ยวข้างนอกแต่ละครั้งนวลมักมีปัญหา กับพ่อทุกครั้ง แม้ว่าจะขออนุญาตจากพ่อแล้วก็ตามทำให้นวลรู้สึกอึดอัดใจและไม่ชอบทุกๆ ครั้งที่ถูกบ่น ดังนั้นนวลตัดปัญหาโดยการไม่ออกไปข้างนอก เธอเก็บตัวอยู่กับบ้านจึงทำให้เธอไม่ค่อยมีเพื่อน เมื่ออายุประมาณ 20 กว่าปีเกือบสามสิบ นวลรู้จักการเต้นรำ ในครั้งนั้นนวลไปดูการแข่งขันเต้นรำที่หอประชุมจังหวัด รู้สึกตื่นเต้นและชอบจึงสนใจพยายามหาโอกาสสมัครเรียนเต้นรำกับเพื่อนๆ จึงขออนุญาตพ่อไปสมัครเรียน พ่อไม่เห็นด้วยและไม่อยากให้ลูกไปเรียน เพราะเห็นว่าไม่มีความจำเป็น แต่นวลแอบหนีไปสมัครเรียนทุกครั้งที่นวลออกจากบ้านมักจะมีเสียงค่อนขอคดจากพ่อเป็นประจำ นวลเริ่มมีเพื่อนและเพื่อนๆ มักชวนไปเที่ยวไปกินกันบ่อยๆ ทำให้มีโอกาสรู้จักเฮียกิจ (สามีคนปัจจุบัน) และสนิทสนมกัน เฮียกิจเป็นคนที่อายุมากที่สุดในกลุ่มอายุประมาณ 60 ปีและมีหน้าที่การทำงานที่มั่นคงที่สุดในกลุ่มเพื่อน เฮียกิจเป็นเจ้าของโรงกลึง จนวันหนึ่งนวลได้ไปเที่ยวกับเพื่อนๆ อย่างเคย ตอนกลับบ้านเฮียกิจอาสาไปส่งนวลที่บ้านแล้วก็พลาดทำเสียให้กับนายเฮียกิจ ขณะนั้นนวลเองก็ทราบชื่อนายเฮียกิจมีภรรยาแล้ว นวลรู้สึกสับสนกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นและด้วยความเชื่อ

ส่วนตัวที่ว่าเมื่อเสียตัวให้กับใครแล้วต้องอยู่กับคนนั้นไม่สามารถหาคนใหม่ได้ แม้ว่านวลก็มีหนุ่มน้อยหนุ่มใหญ่เข้ามาติดพัน แต่เธอไม่ตัดสินใจที่จะแต่งงานกับหนุ่มอื่นเพราะนวลคิดว่าตัวเองเสียสาวแล้ว จึงต้องอยู่กับเฮียกิจ พ่อแม่รู้เรื่องเข้าก็โกรธและอับอายมาก เรียกให้เฮียกิจเข้ามาทำพิธีขอผูกข้อมือให้ไว้ผีขอขมา แล้วนวลก็ย้ายออกจากบ้านไปหาห้องเช่าอยู่โดยเฮียกิจเลี้ยงดูและเช่าห้องให้นวลเปิดร้านขายของที่ระลึก

รัตน์ อายุ 41 ปี จบการศึกษาป. 7 อาชีพปัจจุบันช่างเสริมสวยเป็นเจ้าของกิจการ เป็นคนจังหวัดกาญจนบุรี มีพี่น้อง 9 คน รัตน์เป็นคนที 8 เดิมทำไร่อยู่ที่บ้านนอก อ.ท่าศาลากับทางบ้าน อายุประมาณ 18-19 ปีเข้ามาทำงานกับพี่สาวที่เปิดร้านเสริมสวย อยู่นานประมาณ 4-5 ปี รัตน์ทำมให้ลูกค้าพอได้ก็แยกจากพี่สาวหาห้องเช่าเปิดร้านเสริมสวยของตนเอง จนอายุประมาณ 25 ปี ก็แต่งงานกับชาย มีลูกกับชายด้วยกันหนึ่งคน แต่รัตน์ทนกับพฤติกรรมที่ขี้เหล้าและเจ้าชู้ของชายไม่ไหว จึงขอแยกทางกับชายแล้วนำลูกมาเลี้ยงเอง แต่ด้วยหน้าที่การงานทำให้รัตน์ไม่สะดวกที่จะเลี้ยงลูกด้วยตัวเอง จึงนำลูกกลับไปอยู่กับตายายที่ท่าศาลาให้ตายายเป็นคนเลี้ยงดูหลาน จากนั้นรัตน์กลับมาทำงานที่ร้านของตัวเองตามเดิม โดยรัตน์ส่งเงินมาให้ที่บ้านเป็นประจำเป็นค่าเลี้ยงดูลูก ระยะเวลาหลังๆ สุขภาพรัตน์ไม่ค่อยดีเจ็บออกๆ แอดๆ ไปหาหมอ หมอแนะนำให้ออกกำลังกายเบาๆ รัตน์เริ่มหันมาเอาใจสุขภาพมากขึ้น ด้วยการเดินแอโรบิกทุกเช้าและเย็นที่ศาลา 60 พรรษาที่ริมหน้าแม่น้ำเมือง ทำให้รัตน์มีโอกาสรู้จักกับสุเทพซึ่งไปออกกำลังกายที่เดียวกัน ในครั้งแรกสุเทพเข้ามาพูดคุยทำความรู้จักกับรัตน์ ความสัมพันธ์ที่สนิทสนมทักกันมากขึ้น ไม่นานนักรัตน์กับสุเทพก็เริ่มคบหาดูใจ ซึ่งตอนนั้นรัตน์อายุ 34 ปีส่วนสุเทพก็ประมาณ 60 ปี การคบหาของทั้งสองใช้เวลาประมาณหนึ่งเดือน สุเทพก็ไปสูxorรัตน์กับพ่อแม่ ตั้งแต่แรกรัตน์ก็ทราบว่สุเทพมีครอบครัวอยู่แล้ว และทางบ้านของรัตน์ก็ทราบเช่นกัน ทางบ้านก็ไม่ได้ขัดขวางอะไรก็ทำพิธีผูกข้อมือข้อมือกันตามประเพณี ส่วนเมียของสุเทพอยู่คนละจังหวัดกับรัตน์ และสุเทพเองก็ถูกย้ายงานไปประจำที่จังหวัดอื่น ทำให้สุเทพต้องแบ่งเวลาจากอีกบ้านหนึ่งมาหารัตน์ โดยแต่ละเดือนจะมารัตน์ได้เดือนละครั้ง แต่แต่ละครั้งก็ประมาณ 10 กว่าวัน ทุกวันนี้สุเทพก็ดูแลและเลี้ยงดูรัตน์ ย้ายจากร้านเดิมที่อยู่หน้าตลาดมาอยู่ที่ศูนย์การค้าใหม่ให้รัตน์กับสุเทพไม่มีลูกด้วยกัน เนื่องจากสุเทพทำหมันแล้ว

แก้ว อายุ 34 ปี อาชีพช่างเสริมสวย มีบุตร 2 คน กับสามีคนแรกและคนที่สอง แก้ว แต่งงานตอนอายุ 15 ปี สามีคนแรกเป็นพ่อหม้าย มีลูกติด การแต่งงานกับสามีคนแรกเป็นการ แต่งงานประชิดพ่อแม่ แต่ก็อยู่ด้วยกันไม่นานเพราะไม่ได้รัก ไม่นานนักแก้วก็แต่งงานใหม่กับนันท การแต่งงานครั้งนี้ที่บ้านไม่ขัดขวางเห็นว่าการแต่งงานครั้งแรกล้มเหลว จึงอยากให้ลูกแต่งงานกับคนที่ ลูกคิดว่าดีและแก้วก็คิดว่าไม่น่าจะมีอะไรเสียหาย ตัดสินใจแต่งงานอีกครั้ง และไม่นานแก้วก็เป็น หม้าย เพราะนันทประสบอุบัติเหตุรถคว่ำแล้วพิการ นันทคิดว่าตัวเองเป็นอย่างนี้ทำให้คนอื่น ๆ ลำบาก รู้สึกตัวเองไร้ค่า ขณะนั้นแก้วเป็นคนหาเลี้ยงครอบครัวเพียงลำพังโดยการรับจ้างทำไร่ ไม่นานนักนันทก็กระโดดน้ำฆ่าตัวตายที่หนองน้ำแถวบ้าน แก้วก็เป็นหม้ายอีกครั้ง ละแวกบ้านของแก้ว ใกล้กับสนามฝึกกรด มีทหารฝึกครุฝึกผ่านมาแถวบ้านแก้วเยอะ เพราะข้างบ้านแก้วเป็นบ้านญาติกัน ทำร้านขายของชำ เบ็ดเตล็ดพวกทหารแวะเวียนมากันบ่อยๆ ทำให้แก้วได้เจอกับชาญ ชาญเป็นครุฝึก กรด อยู่แถวนั้น แก้วรู้สึกถูกชะตากับชาญมากทั้งแก้วและชาญก็เริ่มทำความรู้จักกันจนสนิทสนม ไม่นานชาญก็ขอแก้วกับพ่อแม่และเข้ามาอยู่กับแก้วที่บ้าน ขณะนั้นแก้วเองก็รู้แต่แรกแล้วว่าชาญมี ครอบครัวแล้ว แต่แก้วรักและรู้สึกว่าเคยได้เจอหรือรู้จักกันมานานมาก ชาญหมดหน้าที่ฝึกทหารแล้ว ก็กลับมาประจำการที่กรุงเทพฯ แก้วก็ตามมาด้วยมาหางานทำงานและเรียนตัดผมและช่างเสริมสวย อยู่ที่เทศบาล โดยชาญเป็นคนส่งเสียให้แก้วเรียนเพื่อต้องการให้แก้วหาเลี้ยงชีพด้วยตัวเองได้ ไม่นานนักแก้วก็เรียนจบหลักสูตร กลับมาทำงานอยู่ที่ร้านเสริมสวยแถวบ้าน ชาญก็ย้ายงานไป ประจำอยู่ที่สุพรรณบุรี ก็เดินทางไปมาหาสู่กับแก้วเป็นประจำ

ทิพย์ อายุ 52 ปี อาชีพเปิดร้านอาหาร มีบุตรกับสามีเก่า 3 คน เป็นผู้ชาย 2 คนและเป็น ผู้หญิง 1 คน ทิพย์เป็นคนจังหวัดกาญจนบุรีตั้งแต่เกิด ก่อนที่ทิพย์จะรู้จักกับสามีคนปัจจุบัน ทิพย์มี สามีมาก่อนแล้วตอนอายุ 17 ปี และหย่ากับสามีอายุ 30 ต้นๆ สาเหตุที่เลิกกันเพราะทิพย์รู้สึกว่า สามีเก่าคอยหึงหวงตลอดไม่ว่าทิพย์จะทำอะไรที่ไหน คุยกับผู้ชายอื่นไม่ได้เลยจะต้องมีเรื่องทะเลาะ วิวาททำลายข้าวของกันประจำ ทิพย์ไม่มีอิสระจิตใจจึงเลิกกัน และเริ่มหารายได้เพื่อเลี้ยงดูลูกๆ ทั้ง 3 คนด้วยการขายก๋วยจั๊บ ซึ่งกิจการก็ไปได้ด้วยดีมีลูกค้าแวะเวียนมาทานก๋วยจั๊บของทิพย์เป็น ประจำ นอกจากฝีมือการทำก๋วยจั๊บที่อร่อยถูกปาก ทิพย์ยังเป็นแม่ค้าที่สวย มีธรรมาศยดี พุดจา ไพเราะมีหางเสียงกับลูกค้าตลอดเวลา ทำให้ลูกค้าส่วนใหญ่จะเป็นหนุ่มเล็ก หนุ่มใหญ่ ตลอดจนพ่อ

หม้ายที่แหวะมาจับทิพย์บ่อยๆ และหนึ่งในนั้นก็มียายถวิล (สามีคนปัจจุบัน) รวมอยู่ด้วย นายถวิลก็มีความชอบในตัวทิพย์แต่ก็ไม่ได้แสดงท่าทีเหมือนกับหนุ่มคนอื่นๆ วันหนึ่งนายถวิลได้พูดคุยกับทิพย์และอยากทำความรู้จักทิพย์ในวงสนทนากับเพื่อนๆ เพื่อนลงความเห็นว่าเป็น “เฮ้ย...จะจับได้หรือวะ ปากจัดจะตาย” แต่เพื่อนของนายถวิลซึ่งรู้จักกับทิพย์ก็ทำหน้าที่เป็นตัวกลางแนะนำให้ทิพย์และนายถวิลรู้จักกัน ทำให้ทิพย์รู้ว่านายถวิลมีภรรยาแล้ว แต่ด้วยความนึกสนุก ทิพย์จึงได้คบหากับนายถวิลและได้มาทราบภายหลังว่า ภรรยาของนายถวิลนั้นเป็นเพื่อนของตนเอง และในช่วงเวลานั้นภรรยาของนายถวิลก็ติดคุกในข้อหาค้ายาบ้าและอีกหลายปีจึงจะพ้นโทษ ทิพย์จึงได้แหวะไปเยี่ยมภรรยาของนายถวิลอยู่เสมอๆ แต่ไม่ได้บอกเรื่องที่ได้คบหากับนายถวิลเพราะต้องการให้นายถวิลเป็นคนบอกด้วยตัวเอง เมื่อภรรยาของนายถวิลได้ทราบความจริงเรื่องทั้งสองคบหากัน ก็โกรธนายถวิลและทิพย์มาก แต่ทิพย์ก็ได้เข้าไปพูดทำความเข้าใจกับภรรยาของนายถวิล ด้วยความที่ภรรยาของนายถวิลรู้นิสัยของสามีดีว่าเป็นคนเจ้าชู้ คบใครได้ไม่นาน จึงพูดกับทิพย์ว่า “เฮ้ยเขาไม่คบใครนานหรอก” เมื่อได้ยินดังนั้น ทิพย์จึงเริ่มจริงจังกับความสัมพันธ์ระหว่างตนกับนายถวิล เพื่อต้องการเอาชนะคำพูดของเพื่อนของตนเอง และความสัมพันธ์ของทิพย์ก็ก้าวหน้าและพัฒนาขึ้นเรื่อยๆ จนได้เสียกัน ต่อมาไม่นานนายถวิลก็เช่าบ้านตลอดจนส่งเสียเลี้ยงดูทิพย์กับลูกๆ ตามใจทิพย์ทุกอย่าง ไม่ว่าทิพย์อยากได้อะไรก็ไม่เคยขัด การไปมาหาสู่ก็จะไปๆ มาๆ เพราะนายถวิลต้องกลับไปดูแลกิจการของที่บ้าน ต่อมาไม่นานภรรยาของนายถวิลก็พ้นโทษ นายถวิลจึงพาทิพย์เข้าบ้านใหญ่เพื่อทำพิธีขอขมาภรรยาและย้ายทิพย์เข้ามาอยู่ด้วยกันกับภรรยาคนแรกของถวิล พออยู่ด้วยกันนานเข้าก็มีปัญหาอยู่เรื่อยๆ กับภรรยาหลวง รู้สึกอึดอัด อีกทั้งมีปัญหาเรื่องค่าใช้จ่ายภายในบ้าน จึงขอแยกออกจากบ้านใหญ่มาเช่าบ้านและทำร้านขายอาหารเลี้ยงตัวเอง ซึ่งปัจจุบันนี้นายถวิลก็ย้ายมาอยู่ด้วยกันกับทิพย์ที่บ้านเช่า